

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 388.

Anden Session.

100de Møde.

Tredagen den 28de Februar.

(Fortfat.)

Jugstrup (fortf.): Da jeg selv er Eier af en af de omtalte Parceller, og altsaa vil være personlig interesseret i, om Lovudkastet virkelig bliver til Loy, idet jeg saa kun fik Stillinger at udrede, hvor jeg nu har Valere, troer jeg, at det saa meget mere maa være Pligt for mig at udhæve dette specielle Tilfælde, idet jeg da maa overlade til det ærede Thing at bedømme, om det virkelig vil vedtage en saadan Lovbestemmelse, der paa en saa voldsom Maade griber ind i Enkeltmands pecuniaire Interesse. Jeg troer ikke, at vi kunne gjøre det, naar vi tage Hensyn til, med hvilken Omhyggelighed vi ved alle de Lovbestemmelser, der have grebet ind i Embedsmænds pecuniaire Interesser, have vaaget over at sikkre dem enhver eneste Stillings Indtægt, som de paa nogen lovlig Maade have. Jeg troer derfor, at den næringsdrivende Borger maa kunne gjøre Regning paa den samme Beskyttelse hos den lovgivende Magt, isærbeleshed naar der aldeles ikke for det Almindelige vindes Noget ved en saadan Lovbestemmelse, og de nærværende Hesteudredere Intet tabe; thi de faae et fuldstændigt Bederlag for at holde Rytterhesten, og, om der endogfaa er Enkelte af dem, som det generer at holde en saadan Rytterhest, kunne de jo meget let faae en anden Mand til at holde den for en saadan Betaling. Nu har jeg rigtignok hørt, at den ærede Ordfører har sagt, at man tidligere havde været aldeles enig om, at denne Hesteudredningsbyrde burde hæves for disse Eiendomme; jeg veed nu ikke, om man har været saa aldeles enig deri, idetmindste har jeg for mit Bedkommende ikke været det, og jeg troer heller ikke, at det Forslag, jeg har stillet, af

den Grund bør forkastes; han siger, at vi skulle finde en billig Afgjørelsesmaade, og jeg troer virkelig, at den Afgjørelsesmaade er billig, hvorved man giver de nærværende Hesteudredere et saadant aarligt Bederlag for at holde Hesten, som fra alle Sider er anerkjendt for fuldstændigt, og jeg kan derfor ikke indsee, at man kan ordne Sagen paa en billigere Maade, isærbeleshed da det kun er og maa være en aldeles midlertidig Bestemmelse, fordi den er saa aldeles nøie sammenknyttet med hele Armeeorganisationsplanen, som man snart maa vente forelagt. Det Exempel, jeg her har udhævet, er virkelig ikke det eneste af det Slags; thi jeg kjender flere Hovedparceller, navnlig i Jylland, hvor man har udstykket mange Hovedgaarde, som ikke have en ringe aarlig Indtægt af de andre Parceller for at holde Rytterheste. Jeg troer, at, dersom man vil spørge Hesteudrederne der i Almindelighed, om de ønske at blive frie for denne saakaldte Byrde, naar de kunne faae 24 Rbd. om Aaret for at holde en Hest, at de fleste, eller i det Mindste en stor Deel af dem, ville besvare dette benægtende. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det af mig stillede Vædringsforslag.

N. Sørensen: Mit første Forslag gaaer, som man vil see, ud paa at gjøre en Tilføining til den første Paragraph, ifølge hvilken de nærværende Hesteudredere, hvis Heste endnu ere i tjenstdygtig Stand, skulde udholde den Tjeneste, som de ere Staten skyldige, førend Staten giver Slip paa dem; thi det er jo loyligt, at Staten har disse Heste til fuld Raadighed, saa længe Hestene existere i tjenstdygtig Stand. Nu kan man sige, at Sagen jo er kommen paa Bane derved, at Ciere af privilegeret Hartkorn fik lige Skattebyrde med de hidtilværende Ciere af det uprivilegerede, og følgende